

dan in de Vereenigde Staten is een examenboek van een dergelijk gehalte denkbaar. Ik hoop, dat in ons land nooit zoo iets dergelijks gedrukt zal kunnen of behoeven te worden.

V. RIJNBEEK.

STROPHULUS EN URTICARIA.

Naar aanleiding van het artikel van collega PILON, *N. T. v. G.* No. 1, 1939, wil ik nog mededeelen uitstekende resultaten van bromostrontiuraan gezien te hebben bij urticaria, veroorzaakt door overgevoeligheid voor bepaalde levensmiddelen. Het laatste jaar zag ik drie patiënten, die een hevigen urticaria-aanval met ernstigen jeuk hadden gekregen na het gebruik van kreeft, makreel en biefstuk tartare. De gewone middelen hielpen niet, maar alle patiënten verbeterden terstond na één intramusculaire inspuiting van 10 cM³ bromostrontiuraan. De jeuk verbeterde binnen een uur en de urticaria waren den volgenden dag verdwenen. Overgevoeligheid na gebruik van bepaalde levensmiddelen komt herhaaldelijk voor, zij pleegt na eenige dagen te verdwijnen, maar omdat wij met genoemd middel juist op het hinderlijkste symptoom — den jeuk — zoo spoedig invloed kunnen uitoefenen, meen ik deze gevallen te moeten vermelden.

Onlangs heb ik bromostrontiuraan ingespoten bij QUINCKE's oedeem van de bovenlip. De zwelling verbeterde, maar ik had meer inspuitingen noodig; eerst drie dagen dagelijks één injectie, daarna bij een recidief na 14 dagen nog drie inspuitingen.

Noordwijk, 20 Januari 1939.

J. P. NIEKERK.

In recept III, uitwendig, van collega VAN DUUVENDIJK (blz. 330, No. 3 van dit *Tijdschrift*), zijn de hoeveelheden van alle samenstellende bestanddeelen 25; ad moet dus zijn āā.

Voorts is in recept II, inwendig, de dosis niet 1 pulv., maar 1 theelepelt.

REDACTIE.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

LONDEN. — Het leger der bestrijders van luchtaanvallen.

De A.R.P. (Air Raid Precautions)-dienst heeft verlof gekregen om 140.000 mannen en 220.000 vrouwen aan te werven voor de maatregelen van verweer en hulp. Er zijn reeds 120.876 mannen en 222.190 vrouwen aangeworven. Voor de reddings- en gas-ontsmettingsafdeelingen zijn 100.000 man toegestaan, en men beschikt reeds over 113.800 man (*Brit. med. Journ.*, 7 Januari).

— **Hoeveel water mag een arts gebruiken?** In Engeland moet voor water, dat „in bedrijf” wordt gebruikt, afzonderlijk worden betaald, en zoo heeft een dokter voor den rechter moeten verschijnen, omdat hij geweigerd had, 16 sh. 6 d. te betalen voor water, dat voor de practijk, gelijk beweerd werd, was gebruikt. Maar hij hield vol, dat het water „voor huiselijk gebruik” had gediend, al gaf hij toe, ook water te hebben gebruikt tot verdunning van medicijnen in zijn apotheek. De waterleidingsmaatschappij meende recht op betaling te hebben van alle water, wat niet voor huishoudelijk gebruik had gediend, hetzij dit bij apothekers of drogisten, hetzij het bij artsen had plaats gehad. De raadsman van gedaagde vond, dat het er niet op aan kwam, wáár het water werd gebruikt, maar tot welk doel. Verdunning van medicijnen is van nature een huiselijke handeling; anders zou ieder, die thuis bijvoorbeeld een gorgel drank verdunt, daarvoor belasting moeten betalen.

De rechter gaf hem, zij het met aarzeling gelijk. Reeds had een andere rechter het oordeel uitgesproken, dat het huiselijk gebruik van water huiselijk blijft, al mocht het verbruik toenemen door het beroep van den verbruiker. Een dokter verbruikt veel meer water om zijn handen te wasschen, dan een ander, maar of nu een